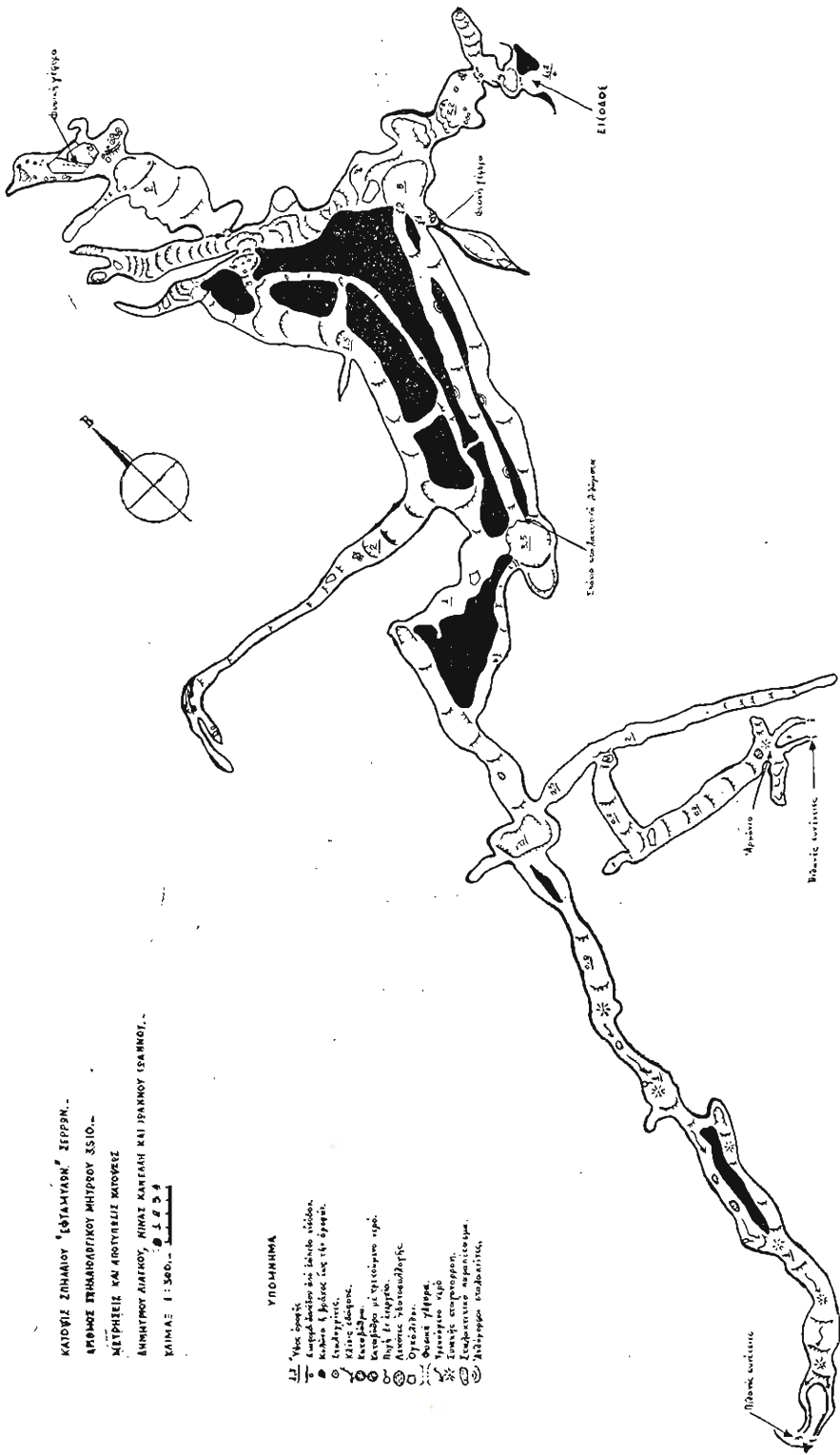

ΚΑΤΩΝΙ ΣΠΗΛΙΟΥ "ΕΦΤΑΜΙΑΡΗ" ΣΕΡΡΩΝ.-
 ΕΡΘΙΜΟΣ ΠΡΗΛΟΔΙΟΤΙΚΟΙ ΜΗΤΡΟΥ 3510.-
 ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ
 ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΙΑΚΟΥ, ΜΗΤΑΣ ΚΑΡΕΛΗ ΚΑΙ ΓΡΑΝΚΟΥ ΕΣΑΗΚΟΤ.-
 ΚΑΙΜΑΣ 1:360.- 0 1 2 3 4

ΥΠΟΜΗΜΑ

- Πύλος λαοί.
- Καρφοί λαοί του Ιακώβου αιώνα.
- Καίρια ή βίβλος του 19ου αιώνα.
- Γεωγραφικά.
- ⊙ Κλίμα άδραμα.
- ⊙ Καίρια του 19ου αιώνα.
- ⊙ Αίτια του 19ου αιώνα.
- ⊙ Αίτια του 19ου αιώνα.
- ⊙ Ορεινά.
- ⊙ Φυσική γήφυρα.
- ⊙ Τριαντάφυλλο.
- ⊙ Στοιχία σφραγισμένη.
- ⊙ Σφραγισμένη σφραγισμένη.
- ⊙ Απογραφές οδοποιίας.

ΣΠΗΛΑΙΟ ΕΦΤΑΜΥΛΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

Αριθ. Μητρ. Σπηλ. 3.510

Υπό Ι. Ίωάννου

Ίστορικό

Το σπήλαιο «Έφταμύλων» Σερρών ανακαλύφθηκε το 1965 κατά την διάρκεια των εργασιών εις τα λατομεία του Αγίου Ίωάννη, προαστίου των Σερρών. Το λατομείο βρίσκεται στους πρόποδες του όρους Μπόζ Ντάγ, (ύψ. 1.678). Το σπήλαιο των «Έφταμύλων», πριν από την διάνοιξή του κατά την διάρκεια των εργασιών, ήταν «τυφλό» σπήλαιο και το ιστορικό του αρχίζει ακριβώς από την εύρεση της εισόδου του. Οι ιδιοκτήτες των λατομείων σταμάτησαν τις εργασίες στο ση-

Η είσοδος του σπηλαίου Έφταμύλων Σερρών.

Φωτ. Ί. Ίωάννου

μείο όπου βρίσκεται η είσοδος του σπηλαίου. Οι πρώτοι επισκέπτες κατέστρεψαν τμήμα του λιθωματικού διακόσμου του για τους γνωστούς σκοπούς, «τον στολισμό των οικιών με σταλαχτίτες». Το σπήλαιο επεσκέφθησαν και μέλη του ΕΟΣ Σερρών. Ο Νομάρχης Σερρών κ. Δημ. Ίασωνίδης ενδιαφέρεται για την προστασία του σπηλαίου και με έντολή του τοποθετείται σιδερένια πόρτα στην είσοδό του. Ο

Ἑλληνικός Ὄργανισμός Τουρισμοῦ χρηματοδότησε τὴν Ἑλληνικὴ Σπηλαιολογικὴ Ἑταιρία γιὰ τὴν ἔρευνα καὶ τὴν μελέτη τοῦ σπηλαίου. Ἡ ΕΣΣΕ ἀνέθεσε τὴν μελέτη αὐτοῦ εἰς τὸν κ. Δημ. Λιάγκο, Σύμβουλο αὐτῆς καὶ τὴν δίδα Νίνα Κανέλλη καὶ Ἰωάν. Ἰωάννου, μέλη τῆς. Ἡ ἔρευνα πραγματοποιεῖται τὸν Νοέμβριον τοῦ 1966. Ἐλαβε δὲ τὸ σπήλαιο ἀριθμὸ σπηλαιολογικοῦ μητρώου 3.510.

Τὸ σπήλαιο

Ἡ εἴσοδος τοῦ σπηλαίου τῶν «Ἑφταμύλων» εἶναι προσετὴ ἀπὸ τὸ ἄνω χεῖλος τοῦ λατομείου μετὰ κατὰβαση 8 μ. μετὰ ἀναρριχητικὰ σχοινιά. Στὸ πέριξ τῆς καταβάσεως τῶν 8 μ. ὑπάρχει μικρὸς ἐξώστης ὅπου καὶ ἡ εἴσοδος τοῦ σπηλαίου. Τὸ ὕψος τῆς εἰσόδου ἀπὸ τὸ δάπεδο τοῦ λατομείου εἶναι 30 μ. περίπου.

Ἡ εἴσοδος εἶναι ἄνοιγμα πλάτους 2,5 μ., ὕψους 1 μ. καὶ βάθους 2,5 μ., μετὰ στενεύει στὸ 1 X 1 μ. ὅπου ἀριστερὰ κολῶνες 0,20 μ. X 0,2 μ. ἀκολουθεῖ ἀπότομη κατὰβαση 1 μ., μικρὸς θάλαμος 4 μ. X 2,5 μ., στὸ κέντρο δεξιὰ ὑπάρχει ὅπῃ ἀπὸ ὅπου εἰσέρχεται φῶς στὸν πρῶτον θάλαμον τοῦ σπηλαίου. Μετὰ στενεύει στὸ 1,3 μ. καὶ ἀκολουθεῖ κατηφορικὸς θάλαμος διαστάσεων 3,5 μ. X 3 μ. ὕψος ὀροφῆς 1,8 μ., στὴν ἀρχὴ του ἀριστερὰ σειρὰ κολῶνες καὶ σταλαγμίτες, στὸ τέλος δεξιὰ τοῦ δευτέρου θαλάμου ἐσοχὴ μήκους 6 μ. ἀνηφορικὴ, στὸ τέλος ἔχει καὶ μικροὺς σταλαγμίτες. Στὴν ἀρχὴ τῆς εἰσόδου διαστάσεις 1 μ. X 0,8 μ. πρὸς τὸν τρίτον θάλαμον συγκρότημα ἀπὸ ὠραιότατους σταλαγμίτες. Ὁ τρίτος θάλαμος ἔχει μήκος 8 μ., πλάτος 6 μ. καὶ ὕψος 2,2 μ. στὸ κέντρο του, στὴν ἀρχὴ δεξιὰ σταλαγμίτες, στὸ τέλος δεξιὰ κολῶνα μετὰ χαρακτηριστικὴ σχισμὴ στὴν βάση τῆς. Στὸ τέλος στενεύει στὰ 2,5 μ. ἀνηφορικὰ καὶ ἀμέσως ἀπότομη κατὰβαση 2 μ. πρὸς τὸν τέταρτον θάλαμον, τὸ δάπεδο τῆς καταβάσεως θαυμασία διακοσμημένα μετὰ σταλαγματικά λιθώματα. Ὁ τέταρτος θάλαμος ἔχει μήκος 10 μ., πλάτος 9 μ. καὶ ὕψος στὸ κέντρο του 8 μ. Δεξιὰ ἔχοιμε καινούργιον τμήμα τοῦ σπηλαίου ἀπὸ τὰ πρὸ διακοσμημένα τοῦ δλου σπηλαίου, μπροστὰ δύο ὄχαιοι ὁ 1ος καὶ ὁ 2ος. Στὴν ἀρχὴ ἀριστερὰ τοῦ ἀριστεροῦ ὄχαιου 1 στενόμακρος θάλαμος μήκους 12,5 μ. Στὴν ἀρχὴ του ὑπάρχουν μοναδικὲς ἀνθόμορφες ἀνακρυσταλλώσεις καθὼς καὶ μεγάλοι σταλαχτίτες παραπετάσματα ποὺ ἔχουν ὕψος 4 μ., μετὰ στενεύει στὰ 3 μ. καὶ συναντοῦμε μιὰ στολισμένη φυσικὴ γέφυρα, ὁ θάλαμος εἶναι ἀπὸ τὰ πρὸ διακοσμημένα σημεῖα τοῦ σπηλαίου, στὸ κέντρο του ἔχει ὕψος 2,5 μ. στὸ τέλος ὀγκόλιθος στερεώνεται στὰ δύο τοιχώματα τῶν πλευρῶν του. Πηγαίνουμε ἀπὸ τὸ δεξιὸν τμήμα στὴν ἀρχὴ ὑπάρχει ὀγκόλιθος στὸ δάπεδο ποὺ εἶναι ἀνηφορικὸ μέχρι τὰ 7 μ. καὶ μετὰ στενεύει στὸ 1,5 μ. μετὰ ὕψος ὀροφῆς 7 μ., συνεχίζει μετὰ κατηφορικὸν τμήμα 10 μ., πλάτους 7 μ. Στὸ τέλος ἀριστερὰ εἴσοδος μετὰ τοὺς δύο ἄλλους ὄχαιους τὸν 3ον καὶ τὸν 4ον, ποὺ θὰ πάμε ἀργότερα. Συνέχεια τοῦ προηγουμένου τμήματος ἀνηφορικὸς καὶ ἀπότομος διάδρομος μήκους 20 μ., στὸ τέλος χωρίζεται σὲ δύο ἐσοχές, στὴν ἀρχὴ δεξιὰ τοῦ ἰδίου τμήματος διπλὴ μικρὴ εἴσοδος μᾶς ὀδηγεῖ σὲ ἀνηφορικὸν θάλαμον μήκους 25 μ., πλάτους 14 μ. Στὸ τέλος τοῦ θαλάμου ἔχοιμε τὸ ὠραιότερον σημεῖον τοῦ σπηλαίου. Κολῶνες, σταλαγμίτες ποὺ ἐνώνονται μετὰ σταλαγματικά παραπετάσματα, μικρὴ λυμνοῖλα μετὰ ὕδωρ. Πάνω ἀπὸ πεσμένους ὀγκόλιθους δημιουργήθηκαν σταλαγματικά λιθώματα κάτω δὲ ἀπὸ τοὺς ἰδίους ὀγκόλιθους ὑπάρχει φυσικὴ γέφυρα. Στὸ κέντρο τῆς ὀροφῆς ὑπάρχει ἓνας σταλαχτίτης μετὰ ἀναπτύξεις πάνω του ἐκκεντρικῶν καὶ ἀνωμαλῶν ἀναπτύξεως μικρῶν σταλαχτιτῶν. Τὰ τοιχώματα τοῦ θαλάμου εἶναι διακοσμημένα μετὰ λιθωματικὸν ὕλικον.

Ξαναγυρίζουμε στὴν εἴσοδο ἀπὸ ὅπου μετὰ ἀπὸ 3 μ. χωρίζεται σιτοὺς δύο ὄχαιους τὸν 3ον καὶ τὸν 4ον.

Ὁ 4ος εἶναι στενὸ πέρασμα 4 μ. πλάτους 0,6 μ. καὶ συνεχίζει με γέφυρα πρὸς τὰ κάτω ἀπὸ πάνω του δὲ ἔχει ἀνηφορικὴ ἐσοχὴ μήκους 10 μ. Στὰ 7,5 μ. τῆς καταβάσεως τοῦ 4ου καὶ στὰ 27 μ. συναντᾷ τὸν 3ον ὄχετό. Στὰ 35 μ. ἐνώνονται με στενὸ διάδρομο ὁ 3ος καὶ ὁ 4ος, στὸ τέλος δεξιὰ τοῦ 4ου διάδρομος μήκους 40 μ. με σταλαχτιτικὰ καὶ σταλαγματικὰ στολίσματα κυρίως στὸ σημεῖο τῶν 12 μ. ἀπὸ τὴν ἀρχὴ του.

Ἀνεβαίνουμε πίσω καὶ γυρίζουμε στὴν εἴσοδο τῶν δύο ἄλλων ὄχετῶν τοῦ 1ου καὶ τοῦ 2ου. Τὸ πλάτος κυμαίνεται γύρω στὸ 1,8 μ., τὸ ὕψος τους ἀπὸ 1 μ. ἕως 2 μ. καὶ τὸ μήκος τους εἶναι 37 μ. Στὰ 6 μ. ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τους ὁ 1ος καὶ ὁ 2ος ἐνώνονται με στενὸ πέρασμα. Στὰ 28 μ. ὁ 2ος ἐνώνεται με τὸν 3ον με στενὸ διά-

Δεξιὰ μικροὶ ἀνθράκιοι σχηματισμοί.

Φωτ. Ἰ. Ἰωάννου

δρομο. Στὸ τέλος κυκλικὸς κατηφορικὸς θάλαμος. Σὲ αὐτὸ τὸ σημεῖο καταλήγει ὁ 1ος καὶ ὁ 2ος καθὼς καὶ ὁ 3ος καὶ ὁ 4ος ποὺ ἐνώθησαν σὲ ἓναν ὄχετό σὲ αὐτὸ τὸ σημεῖο. Στὸ τέλος δεξιὰ ἀνηφορικὸς διάδρομος 17 μ. πλάτους 2 μ. ὕψος 2 μ. πλούσια διακοσμημένος, ὁ ὁποῖος ἐνώνεται σὲ κίκλο με τὸν θάλαμο ποὺ εἶναι ἡ κατάληξη τῶν ὄχετῶν. Ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ διακοσμημένου διαδρόμου συνεχίζει με ἓνα διάδρομο μήκους 12 μ. πλάτους 3 μ. καὶ ὕψος 1,8 μ. Στὰ 7 μ. τοῦ νέου διαδρόμου μικρὴ καταβόθρα στὸ τέλος θάλαμος πλάτους 8 μ. μήκους 5 μ. καὶ ὕψος ὀροφῆς 4 μ.

Ἀριστερὰ στὴν ἀρχὴ τοῦ προηγούμενου θαλάμου διάδρομος 22 μ. μέχρι μία κολῶνα 0,2 μ. Χ 0,3 μ. ποὺ ἐμποδίζει τὸ πέρασμα, ἀλλὰ πίσω της συνεχίζει ἀκόμα 15 μ. ἀνηφορικὸς διάδρομος ἴσως καὶ πιὸ πολὺ, γιατί με τὸ φανάρι δὲν διακρίνεται πόσο συνεχίζει. Ὁ διάδρομος αὐτὸς εἶναι ὅλο λευκοὺς σταλαχτίτες καὶ εἶναι τὸ τρίτον κατὰ σειρὰ ἀξιολογήσεως τοῦ διακόσιμου τοῦ σπηλαίου. Στὰ 8 μ. καὶ δεξιὰ νέος διάδρομος με ἀνοιγμα εἰσόδου 2 μ. κατηφορικὰ ποὺ ἔχει στὴν ἀρχὴ του ὀγκόλιθο με χαρακτηριστικὰ πάνω του ἀνεπτυγμένο σταλαγματῆ. Ὁ νέος διάδρομος συνεχίζει 12 μ. καὶ ἀπότομα με στροφή 90° ἀκολουθεῖ διάδρομος 19 μ. ὅπου καὶ τὸ δεύτερο σημεῖο τῆς πιὸ πλούσιας λιθωματικῆς διακοσμῆσεως τοῦ σπηλαίου. Στὴν ἀρχὴ τῆς στροφῆς ὑπάρχει ὀγκόλιθος, πρὶν ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ διαδρόμου 2 μ. ὑπάρχει μικρὴ λίμνη καὶ τέλος μικρὸς θάλαμος 11 μ. μήκους 7 μ. ποὺ στὰ 2,5 μ. χωρί-

ζεται σε δύο στενά περάσματα 0,3 μ. X 0,3 μ. από όπου φαίνεται ότι συνεχίζει το σπήλαιο. Πάνω από τα δύο στενά περάσματα τα τοιχώματα είναι καταστόλιστα σαν αρμόνιο, ή όροφή έχει ύψος 4 μ. και είναι γεμάτη από κατάλευκους σταλαχτίτες, είναι ένα μαγευτικό σημείο του σπηλαίου.

Ξαναγυρίζουμε στον τελευταίο θάλαμο απ' όπου αρχίζουν δύο νέες παράλληλες καταβάσεις μήκους 40 μ. που ενώνονται στα 7 μ., στα 25 μ. στο δάπεδο μικρή καταβόθρα, στα 29 μ. κολώνες 0,3 μ. X 0,3 μ. Στο τέλος ξανά χωρίζεται σε δύο όχετους που ενώνονται σε 15 μ. που συνεχίζει σε μια μόνον κατάβαση 18 μ. όπου και το τέλος του σπηλαίου σε δύο στενά περάσματα 0,3 μ. X 0,3 μ. που καταλήγει και το τρεχούμενο ύδωρ που τρέχει από τα διάφορα σημεία του τελευταίου τμή-

Σταλακτιτικές πτυγές.

Φωτ. 'Ι. 'Ιωάννου

ματος και τελειώνει στα δύο στενά περάσματα. Στο τελευταίο αυτό τμήμα το ύδωρ έχει διαβρώσει το δάπεδο του προσχωμένου από παλαιότερα δαπέδου και έχει δημιουργήσει κενό σε μερικά σημεία καταβόθρες, όπου πρέχει ύδωρ προς τα στενά περάσματα, περίεργο γεωλογικό φαινόμενο και αποδειχτικό της συνεχούς διαβρωτικής ενέργειας του ύδατος στην διάνοιξη του σπηλαίου «Εφταμύλων».

Σπηλαιογένεση

Το σπήλαιο είναι διανοιγμένο σε ασβεστόλιθο. Είναι υπόγειος ποταμός του οποίου η φυσική είσοδος έχει καλυφθή από φερτά υλικά και ογκόλιθους. Οι τέσσερις κεντρικοί όχετοι με τις μεγάλες προσχώσεις μαρτυρούν την μεγάλη ποσότητα του ύδατος που παλαιότερα πληρώσε το σπήλαιο. Με την διαβρωτική ενέργεια του ύδατος δημιουργούνται οι όχετοι στο σπήλαιο και καταλήγουν στα κλεισμένα με φερτά υλικά στενά περάσματα, όπου δεν μπορούσαμε να εισχωρήσουμε λόγω στενότητας της διαβάσεως, 0,3 μ. X 0,3 μ. στο τέλος του σπηλαίου. Όλοι οι θάλαμοι, οι όχετοι και οι διάδρομοι του σπηλαίου στο δάπεδό τους έχουν δεχθή μεγάλες ποσότητες προσχώσεων από φερτά υλικά.

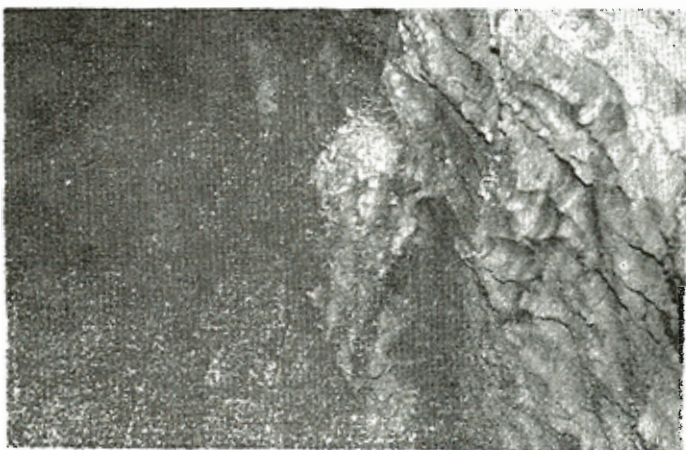
Ο υπόγειος ποταμός λειτουργεί σήμερα μόνον στο τελευταίο τμήμα του, δεχόμενος ελάχιστα ύδατα από μικρές πηγές που υπάρχουν στα τοιχώματα του τμήματος αυτού. Σταγονοροή παρατηρείται ελάχιστη και σε ώρισμα σημεία, επίσης υπάρχουν τρεις μόνο λεκάνες υδατοσυλλογής. Στους όροφους των όχθων υπάρχουν στολίσματα από σπηλαιόγαλα με λεπτά σχήματα τα όποια μετά την διάνοιξη της εισόδου του σπηλαίου και την δημιουργία κυκλοφορίας αέρος απεξηράνθησαν δημιουργώντας πρωτότυπο και κατάλευκο διάκοσμο. Είναι το πρώτο σπήλαιο στην Ελλάδα που παρουσιάζεται παρόμοιο φαινόμενο.

Κατά την 29 Νοεμβρίου η θερμοκρασία εντός του σπηλαίου ήταν 17° Κελσίου και η υγρασία 95°.

Δεν παρατηρήθηκε κανένα σπηλαιόβιο, αν και δεν έγινε επισταμένη έρευνα για τον σκοπό αυτό. Ελάχιστες νυκτερίδες υπάρχουν, διότι το σπήλαιο ήταν «πυφλό», στο δάπεδο πουθενά δεν υπάρχει γουανό, (κοπριά νυκτερίδων).

Διαστάσεις Σπηλαίου

Το κατ' εὐθείαν γραμμὴ μῆκος τοῦ σπηλαίου ἀνέρχεται εἰς 160 μ. με κατεύθυνση ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμᾶς. Τὸ μεγαλύτερο πλάτος του εἶναι 1 μ., τὸ μεγα-

Σταλακτίτες με ἐκκεντρικὲς ἀναπτύξεις.

Φωτ. 'Ι. 'Ιωάννου

λύτερο ὕψος 12 μ. Τὸ μῆκος τῆς τουριστικῆς διαδρομῆς σὲ περίπτωσι διευθετήσεώς του εἶναι στὸ σεβαστὸ μέγεθος τῶν 600 μ. γιὰ τουριστικὸς διαδρόμους. Τὸ σπήλαιο καταλαμβάνει ἕκτασιν 1.950 τετραγωνικῶν μέτρων.

Τουρισμός

Τὸ σπήλαιο «Ἑφταμύλων» θεωρήθηκε γενικοῦ τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος, πρῶτον γιὰ τὸ μέγεθός του, δευτέρον γιὰ τὸν λιθωματικόν του διάκοσμο καὶ κυρίως διότι σπανίζουν τὰ σπήλαια εἰς τὸν πεδινὸν νομὸ τῶν Σερρών.

Μέχρι σήμερα έχουμε στοιχεία για 11 σπήλαια που βρίσκονται στο νομό των Σερρών. Το σπήλαιο των «Ερταμύλων» είναι το δωδέκατο και το δέκατο τρίτο είναι το σπήλαιο που βρίσκεται στο ίδιο λατομείο και φαίνεται ότι είναι ή φυσική κατάληξη του υπογείου ποταμού που έρευνήσαμε. Τα στοιχεία που έχουμε διαπιστώσει, από την έρευνα στο δεύτερο αυτό σπήλαιο δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία για την συσχέτιση των δύο αυτών σπηλαίων.

Σύνδρομο τουριστικό στοιχείο είναι ότι το σπήλαιο βρίσκεται κοντά στο προάστειο Ἁγίος Ἰωάννης, με τὰ τεράστια πλατάνια και τὰ ἄφθονα ὕδατα που κατὰ

Ὁ τελευταῖος θάλαμος γεμάτος σταλακτίτες

Φωτ. Ἰ. Ἰωάννου

ληλα διευθετημένα δημιουργοῦν ἕναν τουριστικὸν μαγνήτη γιὰ τὴν περιοχή. Ὀλόκληρος ὁ νομὸς τῶν Σερρῶν θὰ βοηθηθῆ ἀπὸ τὴν ἀξιοποίηση τοῦ σπηλαίου.

Ἡ μελέτη τῆς τουριστικῆς διευθετήσεως μᾶς προσφέρει τουριστικὸ κυκλικὸ διάδρομο στὸ σπήλαιο 600 μέτρα. Μέγεθος πολὺ σεβαστὸ γιὰ τὴν ἀξιοποίησή του. Γιὰ σύγκριση ἀναφέρεται ὅτι τὸ σπήλαιο «Κουτούκι» Ἀττικῆς, ποὺ διαθέτει 260 μ. τουριστικῶν διαδρομῶν, ἔχει διευθετηθῆ καὶ ἀνοίξε γιὰ τοὺς τουρίστες τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1967.

Εἰς περίπτωσιν ποὺ θὰ ἐλαμβάνετο ἀπόφασις διὰ τὴν τουριστικὴν ἀξιοποίησιν τοῦ σπηλαίου πρὸς ὠφέλειαν τοῦ νομοῦ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκτελεσθῆ ἡ ἀκόλουθος σειρά ἔργων:

α) Διαπίστωσις κατὰ πόσον εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῆ διάτρυσις ἐξωθεν πρὸς ἔνωσιν μετὰ τὸ τελευταῖο τμήμα τοῦ σπηλαίου τὸ ὁποῖο θὰ γίνῃ ἡ εἴσοδος τῆς τουριστικῆς διαδρομῆς, ἡ δὲ σημερινὴ φυσικὴ εἴσοδος θὰ διευθετηθῆ σὲ ἐξώστην γιὰ θέα πρὸς τὴν πεδιάδα.

β) Ἐκτέλεσις ἔργων διευθετήσεως εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ σπηλαίου ἀναλόγων πρὸς τὸ κάθε σημεῖο τόσο γιὰ τὴν ἀνετο τουριστικὴν προσπέλασιν ὅσο καὶ τὴν ἀξιοποίηση καὶ προβολὴ τῶν πιὸ καταλλήλων σημείων τοῦ σπηλαίου ποὺ προσφέρονται γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτό. Ἡ χάραξις τῆς τουριστικῆς διαδρομῆς πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τὴν ομάδα ἐρένης τοῦ σπηλαίου καὶ ἤθελε κατατεθεῖ ἐφ' ὅσον ζητηθῆ ἀπὸ ἀρμόδιες ὑπηρεσίες γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τοῦ σπηλαίου.

Χρειάζεται προστασία τοῦ σπηλαίου με ἀσφαλέστερο σιδερένιο κιγκλίδωμα.

Τὸ λατομεῖο ἐπιβάλλεται νὰ κρατήσῃ ἀπόστασι ἀσφαλείας γιὰ τὴν προστασία τοῦ σπηλαίου, με κέντρο τὴν εἴσοδον του πρὸς νοτιοανατολικά ἀπόστασι 30 μ., (τριάντα μέτρων), βορειοδυτικά ἀπόστασι 200 μ. (διακοσίων μέτρων). Ἀπὸ βορειοδυτικά τῆς εἰσόδου ὡς γνωστὸν θὰ δημιουργηθῇ νέον λατομεῖον. Πρέπει νὰ δορθῇ με ἀκτῖνα ἀσφαλείας τῶν 200 μ. (διακοσίων μέτρων), ἀπὸ τὴν εἴσοδον τοῦ σπηλαίου.

Τὸ σπήλαιο ἀκολουθεῖ ἐσωτερικὰ τὴν ἐξωτερικὴ κλίση τοῦ λόφου, ἡψηλότερο σημεῖο ἢ εἴσοδος τοῦ σπηλαίου, ἢ κατεύθυνσίς του εἶναι ἀπὸ ἀνατολὰς πρὸς δυσμὰς με τὸ κυριότερο τμήμα πρὸς τὰ κάτω καὶ νότια, χαρακτηριστικὰ διακρίνεται στὴν κάτοψή του ὥστε εὐκόλα νὰ σχηματισθοῦν γῶμες γιὰ τὴν κατεύθυνσι καὶ τὸν ἐσωτερικὸ χῶρον ποὺ καταλαμβάνει τὸ σπήλαιο τῶν «Ἐφταμύλων» Σερρών.

R É S U M É

La grotte Eftamylon près de Sérres, No 3510

La grotte, decouverte en 1965, se trouve près de la carrière de St. Jean, faubourg de Serrés, au pied du mont Boz Dagh. La grotte fermée fut decouverte durant les travaux de la carrière. Sa longueur totale est de 160 m. et la longueur de ses couloirs est de 600 m. Elle couvre une superficie de 1950 m². La grotte Eftamylon possède un riche decor stalactitique ainsi que des petites mares; il s'agit d'un ancien fleuve souterrain dont les sorties ont été bouchées par la pierraille.